

ראיון עם שרי, שהתחילה לעבודת היצאניות שבה היא עובדת

וחצי, וגם לא רצוף אלא בהפסי קות. כשאני הולכת לעבודה אני לבושה כמו עכשיו. יש לי בגדים מיוחדים לעבודה. אם זה בקיץ אז אני לובשת שורטס קצרים וחולצה חושפנית. ואם זה בחורף, ומיני באופנה, אני לובשת מיני עם גרביונים כמובן, כדי שיהיה חם. צריך להתלבש כמה שיותר חשוף, כי הקליינטים גמשיכים לזה.

אני מתכוננת להפסיק לגמרי את העבודה ולהחזיר אלי את הילדים שלי. כאשר אאסוף מספיק כסף לדירה ויהיה לי כל הציוד הדרוש, אקח את הילדים שלי בחזרה מהר מוסדות.

כאשר הייתי בת 15 הכרתי את בעלי. הוריי התנגדו, כי למרות שהוא מאתה עדה, המישפחה שלו לא כלייך מכובדת. אבל אני התי עקשתי, וכאשר הייתי בת 17 וחצי והוא בן 20 התחתנו. הוריי הזהירו אותי אז, ואמרו לי שאתהרס ור אחזור הביתה בכבי.

נכנסתי להריון כבר בשבוע הר ראשון של הנישואין, וילדתי את הבת הראשונה. ואז גיליתי כי בעלי משתמש בחשיש. עד הנישואין לא גילה לי, ואחר-כך הסביר לי שאין מה לדאוג כי זה לא עושה שום דבר. בהתחלה לא רציתי לקחת, אבל מתוך סקרנות עישנתי והיה טוב לי עם זה. אבל בעלי הת- חיל להכות אותי. הוא היה שובר דברים ומשתולל, וחוזר הביתה שר כור ומסומם. המכות היו בשבילי כמו ארוחות.

אחרי הבת הראשונה באה מייד השניה. לא רציתי אותה אבל לא יכולתי לאסוף כסף להפלה וגם חשבתי שאולי שני ילדים ישפיעו על בעלי, והוא יתבגר. אבל המצב הפך גרוע מאוד. כשנכנסתי להריון הפעם שלישית כבר לא היה בבית אכול. בעלי לא עבד, ואני עבדתי

הילדים פחדו ממנו נורא, ברח- תי מהבית כמה פעמים אבל לא היה לי לאן ללכת. הייתי גאה מדי לבקש את עזרת הוריי שהתנגדו לנישואי, ולכן תמיד חזרתי הביתה, לבעלי ולמכות. עד היום, בתי הגדולה שהיא בת 10, מזכירה לי דברים שקיוויתי כי לא קלטה. היא זוכרת מכות והתפרר צויות של בעלי, והיא מסרבת ללכת אליו.

„תצאי ותעשי כסף“

ה ילד הרביעי שנולד היה חור לני, ונשאר זמן-מה בבית-החור לים. נקרעתי בין הטיפול בילדים בבית ונסיעות לבית-החולים. ויום אחד העובדת הסוציאלית באה הר ביתה ומצאה אותי רועדת ובוכה. הייתי במצב נורא, אז היא לקחה אותי לבית-חולים פסיכיאטרי וגש- ארתי שם להסתכלות. הרופאה קר- אה לי אחרי סיום הבדיקות ואמרה לי שהיא שמחה להודיע לי שלא מצאו אצלי מחלת-נפש. היא אמרה שזה משבר זמני בגלל בעיות בר- בית. היא אמרה לי שהיא אינה יכולה לעזור, אלא רק העובדת הסוציאלית. אז סידרו את כל הר ילדים שלי במוסדות.

רציתי להתחיל מחדש וביקשתי מהוריי שיקחו אותי מבית-החור לים. הייתי אצלם חודש בערך, אבל בעלי בא לשם וביקש שאח- זור. הוא הבטיח שהכל יהיה בס- דר ושכאשר אחזור יחזיר את הר ילדים הביתה. התגעגעתי מאוד ל- ילדים והסכמתי לחזור. בעלי יכול להיות אדם מקסים כשהוא רוצה, אבל זה כמו מסיכה. והוא מוריד אותה מתי שהוא רוצה. כשהייתי בבית והייתי עצבנית,

זונה היא בחורה

בעלי הציע לי סמים קשים. התחלתי לקחת סמים והייתי חזק מאוד בסמים. בעלי היה כבר סוחר סמים, ואני קיבלתי הרואין, שהייתי מרי- חה, אבל אף פעם לא הזרקתי. הייתי גם לוקחת כל מיני כדורים. כמעט לא תיפקדתי והילדים לא חזרו הביתה. אז בעלי ניסה להר- ריד אותי לזנות. הוא אמר לי: „אם את רוצה שיהיה טוב לילדים תצאי ותעשי כסף.“ זה מה שגרם לי בסוף לעזוב את בעלי.

הכסף בנעליים

ע ברתי את-אביב, הייתי זקוקה לסמים וחישפתי אותם. היה לי קצת כסף ואחרי שזה נגמר חברה נתנה לי סמים. אבל לא היה לי נעים לקחת. והיא אמרה לי שאני יכולה לעשות כסף בלי בעיות. אני חושבת ש- היא רצתה לעזור לי. היא עבדה, והיא הציעה לקחת אותי איתה. היא הדריכה אותי מה לעשות ואיך להתנהג עם קליינט. היא אמרה לי לקחת קודם כל את הכסף ולשים אותו בנעליים, כי את החק אפסר לגנוב.

בפעם הראשונה לקחתי הרבה סמים כדי לא להרגיש כלום והל- כת אתה. היא עבדה ליד פרדס יחד עם עוד בחורות. מכיוון ש-

כל זמן שיכולתי כעוזרת, אבל עם בטן גדולה ושתי בנות קטנטנות לא יכולתי להמשיך. היו ימים ש- הבנות היו מושכות אותי בשימלה ואומרות לי: „אמא אוכל.“ ובבית לא היה כלום. את החשמל ניתקו ואיימו גם לנתק את המים.

פניתי לעובדת הסוציאלית ובי- קשתי ממנה שתדאג לילדות. אמר-

נשהיית' בת 15 הכרת' את בעלי. שבוע אחרי הנישואין נכנסתי להריון

תי לה שלעצמי אני יכולה לדאוג אבל אני צריכה עזרה בשביל הר בנות. היא אמרה שיש לי בעל בריא והוא צריך לעבוד ולפרנס אותנו. היא בכלל לא השתדלה. היום היא סידרה שבעלי יקבל תמיכה סעד, ואז, כאשר לא היה אוכל לילדות, היא אמרה ש- אפסר לעזור לנו כי הוא צריך לעבוד.

קשות, ואם בכל זאת סיפרה לי סיפורי בדים. הרי זה מפני שהיא הצליחה קודם לשכנע את עצמה בסיפורים אלה. **סיפרה שרי:** אני יודעת שאני שונה מהבחו- רות האחרות שאיתן אני עובדת. הרבה אומרים לי את זה. גם קליי- נטים שואלים אותי איך הגעתי

לכך. אפילו קציני-מיטרה אחד אמר לי שאשכח את הדרגות שלו ושהוא מדבר אלי כמו לבן-אדם. הוא אמר לי שאני נחמדה ועדינה, ואם היה מכיר אותי ברחוב אולי היה מנסה אפילו להתחיל אתי. הוא ניסה להשפיע עלי לצאת מזה. זה נורא פוגע בי כשאומרים לי דברים כאלה. אני בת 29 ועובדת רק שנה

בסגנון ספורטיבי בבגדים חדישים בצבעי פסטל. היא נעימה למראה ורחוקה מאוד מהדמיו של הזונה הקשוחה. היא קרובה הרבה יותר לקלישאה של זונה בעלת לב זהב. חששתי כי יהיה קשה מאוד ל- דובב אותה. ברגעים הראשונים לשיחה דיברה על עניינים שוליים למיקצועה. היא סיפרה על הטר- דות המיטרה, על בתי-מעצר ועל התעללות המיטרה באחדים מדי- דיה. אבל אחרי זמן קצר, כאשר גיליתי עניין בחייה ובעברה, הח- לה מספרת את סיפור חייה בשטח. היה זה כאילו נפרצו כל הסכרים וורם אדיר של יטורים התפרץ מתוכה. מכיוון שהיא קלת ביטוי, היא אמרה לי בתום השיחה הר- שונה עד כמה עזרה לה השיחה איתי, וכמה תשמח לשוב ולהיפגש איתי למחרת לשיחה נוספת. אז אמרה לי שאם לא תבוא למחרת, יהיה זה רק מכיוון ששוב נעצרה ועלידי המיטרה.

„אמא אוכל!“

ל א ציפתי כי תספר לי את כל האמת על חייה ועל עבו- רתה. וגם עכשיו אני בטוחה כי סיפרה לי הכל. אבל היתה נימה של כנות ואמינות בדבריה. היא לא ניסתה להתחמק משאלות

ל א לא אבוא בבוקר לפגישה איתך, תדעי שעצרו אותי, אמרה לי שרי כאשר נפרדנו. פג- שתי אותה בבית-המישפט, כשרי שבה ליד סניגורה. עורר-הדין צבי לידסקי. ידיד הכיר לי אותה ור- מיטרה עושה לה המון צרות. אולי היא תסכים להתראיין, אם תבטיחי לה שלא תפרסמי את שמה ותכסי את עיניי בצילום.“ שפתיה של שרי יצרה במבוכה והידיד הוסיף: „היא בחורה עדינה ורגי- שה, ויש לה ילדים. גם הוריה, ש- הם אנשים מכובדים, אינם יודעים על עיסוקה.“ הסכמתי מצידי לכל התנאים, ושרי הסכימה לתת ראיון ולהצטלם.

לא ידעתי בדיוק למה לצפות. חשבתי כי התארים „עדינה ורגי- שה“ שהדביקו לה הם מוגזמים מעט. אבל הדבר הראשון שהר- שים אותי בשיחה עם שרי היתה שפתה העשירה, קולה הרך והנעים והעדינות שבה התבטאה. במהלך השיחות בינינו לא הוציאה מפיה אפילו מילה גסה אחת. וכאשר נאלצה לומר „טוסיק“ התנצלה כמה פעמים. היא אינה מזכירה את המילה זונה. כאשר היא מדברת על חברותיה למיקצוע היא קוראת להן „בחורות עובדות.“ שרי היא קטנת קומה וצנומה. היא בלונדית. עיניה מכוסות במי- שקפיישמש אופנתיים והיא לבושה